

ПАЛКІЙ ПРИВІТ АКТИВІСТАМ ПРЕСИ

Дорогий читачу! Ти звично береш «Молодий комунар», переглядаєш його сторінки. А сьогоднішній номер особливий. Він — від першої до четвертої сторінки підготовлений руками наших молодих робітників. І якщо тобі щось сподобалося, викликало роздуми, підказало ідею — завдячуй їм: В. Лузанівському — бригадир комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу «Жовтень» Новомиргородського району, В. Головану — начальнику відділення печей Побузького пікелевого заводу, М. Литвинову — робітникові, громадському інспектору охорони природи і багатьом іншим.

Ми із задоволенням відзначаємо, що у творенні «Молодого комунара» нам допомагають близько ста активістів газети.

Сьогодні, зібравшись на обласну нараду робітників, присвячену 50-річчю Першої Всесоюзної наради робітничих і селянських кореспондентів, помічники преси обговорять завдання по дальшому розвитку робітничого руху, як одного з дієвих засобів піднесення трудової і політичної активності мас, мобілізації їх на виконання завдань дев'ятої п'ятиріччя.

Гострого ж вам пера, дорогі робітники!

У першу кореспонденцію була надрукована в 1967 році. З тих пір Тамара Мельохіна стала постійним дописувачем міськрайонки.

На фото: Тамара МЕЛЬОХІНА (в центрі) серед ремонтників локомотивного депо. В. ЧЕРНОВИЙ, О. ГРИШИН, О. ШКОЛА розповідають про модернізацію старих електровозів, яка дала можливість довести вагу поїзда до 4 тисяч тонн. Фото В. КОВПАКА.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДИНАТЕСЯ!

Рік видання XIV
№ 142 (1778)

1 ГРУДНЯ
1973 РОКУ
Ціна 2 коп.

ПЕРЕБУВАННЯ ТОВАРИША Л. І. БРЕЖНЕВА В ІНДІ

ДЕЛІ. У дружній сердечній обстановці 27 листопада тривали переговори Генерального секретаря ЦК КПРС, члена Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєва з прем'єр-міністром Індії Індірою Ганді.

Того ж дня Л. І. Брежнєв зробив візит президентів Республіки Індії Варахагірі Венката Гірі і мав з ним розмову.

28 листопада в столичному Палаці Науки відбулася зустріч Ге-

нерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва з активістами індійсько-радянського культурного товариства.

29 листопада були продовжені переговори Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва з прем'єр-міністром Індії Індірою Ганді.

Переговори проходили в дружній обстановці.

Того ж дня у президентському Палаці в урочистій обстановці відбулося підписання спільних ра-

дянсько-індійських документів.

Спільну радянсько-індійську декларацію підписали Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнєв і прем'єр-міністр Республіки Індії Індіра Ганді.

Л. І. Брежнєв і Індіра Ганді підписали також угоду про дальший розвиток економічного і торговельного співробітництва між Союзом Радянських Соціалістичних Республік і Республікою Індією. (ТАРС).

ДРУЖНІЙ ВІЗИТ ЗАВЕРШЕНИЙ

ДЕЛІ. Завершився офіційний дружній візит Генерального секретаря ЦК КПРС, члена Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєва в республіку Індію.

30 листопада товариш Л. І. Брежнєв відбудув з Делі на Батьківщину. (ТАРС).

ПІД ЧАС ЦЬОГОРІЧ-
НИХ ЖИВ НАША ГА-
ЗЕТА ОГОЛОСИЛА
ФОТОКОНКУРС «КО-
ЛОС-73»

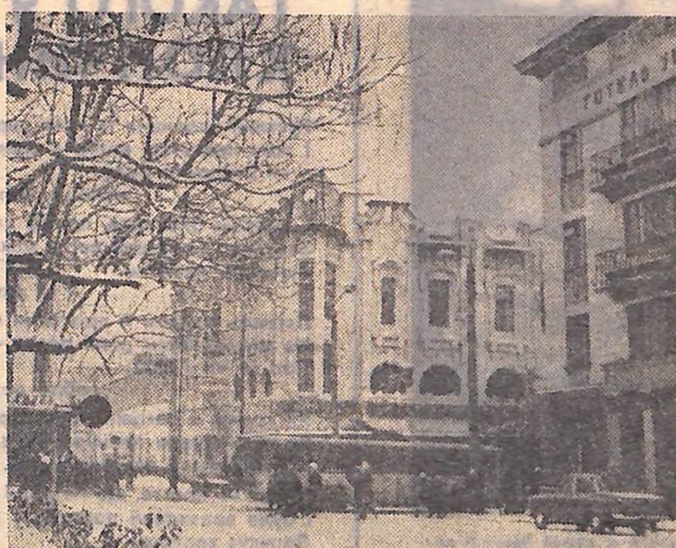
Підведені підсумки фотоконкурсу:
— першу премію в розмірі 35 карбованців присуджено Анатолію Печенюку — громадському кореспонденту;

— другу премію в розмірі 30 карбованців — Артуру Будуляеву — кінооператору обласної телестудії;

— третю премію в розмірі 25 карбованців — Борису Вітохліну — фотокореспонденту Знаменської районної газети «Серп і Молот».

Відзначена активність і вдалі фотознімки Л. Миргородського, В. Земнорія — фотожурналістів, С. Фененка — слюсаря Браголюбівського відділення «Сільгосптехніки» Долинського району, В. Любченка — фотолаборанта, Б. Тухтабаєва — курсанта ЛШУ.

Щире вам спасибі, друзі!

Треба фото в номер... Фоторепродукція з журналу... Дзвінок з редакції до нашого позаштатного кореспондента, і на завтра читач милується досконалим знімком Р. Рубіна.

КІРОВОГРАД. ПЕРШІЙ СІПІГ.

Фото Р. РУБІНА.

МОЯ молодша сестра Марія — теж доярка. Живе в Миколаївській області. Нещодавно приїздила до мене в гості. Не втаю, готуючись показати їй приз «Перший тристисячний Кіровоградщини», хвилювалася. Приїхала Марійка і ахнула. Їй сподобалося зовнішнє оформлення приза. Але вона здивувалася:

— Так у тебе ж на кожну корову вже за чотири тисячі кілограмів молока, а в тому, що приз буде твій, гарантії немає?..

І я розповіла їй про змагання між молодими доярками області. Перші слова своєї відповіді запам'ятала: «Про людину ми судимо по її характеру, ділах. У кожній є свій «почерк». А якщо мова не про одну особу, а про колектив? У нього теж є своє

змагання у комсомольсько-молодіжній МТФ колгоспу «Перше травня» Маловисківського району.

Там підсумки змагання за кожну декаду підбивались дещо інакше, ніж на інших фермах. Перемагав той, хто добивався найбільшого приросту молока у порівнянні з попередньою декадою.

Тож бажано, щоб молоді доярки частіше зустрічались, раділи. Мені особисто теж є про що розповісти своїм ровесницям. В листах вони запитують, за рахунок чого добиваються високих надой. Секретів не маю. Вважаю, що вирішальним фактором у боротьбі за високі надой є правильне роздоявання корів. При умові, звичайно, що на МТФ будуть дотримуватися

ПОКАЗУВАТИ
ШЛЯХ
ІНШИМ

обличчя, свій характер». Під колективом я розуміла півторастисячний загін молодих доярок Кіровоградщини. І хоч ми трудимось у різних господарствах, нас єдиє спільне прагнення — перейти тристисячний рубіж, показувати шлях іншим, добитися, щоб рух цей став масовим.

Особисто мені змагання на приз газети дало багато корисного. У першому півріччі, коли щомісяця прагнула посісти місце в десятці, у мене був орієнтир. Я знала показники Валентини Чорної, Світлани Павелко, які володіли призом у першому та другому кварталах. Трудове суперництво з кращими молодими майстрами машинного доїння області активізує доярок на використання резервів.

Не завжди знаєш, як це робиться на інших фермах. А між тим, хотілося б знати, за рахунок чого добиваються успіху передовики змагання. Молодим дояркам, аби досягти високої майстерності, потрібно вчитися, а обмін досвідом між ними, хто змагається, допомога тому, хто відстає, повинні бути постійними. «Молодий комунар» друкував такі матеріали, які допомагали в роботі. Особливо це стосується статей, в яких спеціалісти, комсомольські активісти, доярки розповідали про досвід проведення дійового, гласного соціалістичного змагання. Мені сподобалась система підбиття підсумків соціалістичного

виконання цілого комплексу заходів — поліпшення пасовищної роботи, кормової бази, правильного ведення соціалістичного змагання.

Чотири роки підряд за рахунок правильного роздоявання корів я добивалася значного зростання продуктивності корів. І вважаю, що шлях до підвищення високих надой передусім залежить від ставлення доярки до роботи.

— Наша ферма вже перевищила річне зобов'язання — надійти на кожну корову по 3330 кілограмів молока. За останні місяці надійшли по 3370, а до кінця року буде більше трьох з половиною тисяч. Зараз мої подруги готуються брати зустрічний плап на наступний рік. Раділися ми із спеціалістами, адміністрацією. Є заповідна мрія — всією фермою подолати чотиритисячний рубіж. Я підрахувала, що наступного року зможу надійти на кожну корову не менше 4700 кілограмів молока. Звичайно, якщо узяти поправку на участь у конкурсі молодих доярок області.

Не помилюсь, якщо скажу: учасниці нинішнього конкурсу газети на приз «Перший тристисячний Кіровоградщини» теж зроблять таку поправку, прагнучи добитися високих надой.

Ольга КОЗАЧЕНКО, доярка Несватківського відділку радгоспу Другого імені Петровського цукрокомбінату, володарка призу «Молодого комунара» «Перший тристисячний Кіровоградщини».

ВРОЖАЙ-74

СВОЇМИ РУКАМИ

Ключ від врожайності ниви — у нас

Виступи в газеті Василя Лузанівського завжди піднімають проблемні питання.

ХЛОПЦІ з нашої бригади по праву вважають себе гіталовцями. Торік механізatori славно потрудилися і вперше вибороли встановлений об'ємом комсомолу приз знатного хлібороба, двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова. Нагорода — кришталева ваза — перехідна. Тож у третьому, вирішальному році п'ятирічки ми широко розгорнули змагання між трактористами, комбайнерами, працювали так, щоб утримати за собою звання кращої комсомольської

молодіжної тракторної бригади області.

Щорічно хлібороби колективу вирощують високі врожаї зернових і технічних культур. Не був виключенням і минулий рік. Озимої пшениці зібрали по 50,8 центнера, ячменю — по 35, а овса — по 30 центнерів з гектара.

Особливу увагу звертаємо на озимі продовольчі культури — озиму пшеницю. Сіємо її по кращих попередниках, ділянки удобряємо.

ЩОБ ПРОВЕСТИ жнива швидше і без втрат, цього року створили збирально-транспортну бригаду. Про переваги її у «Молодому комуні» вже розповідав голова нашого кол-

госпу Костянтин Микитович Снісаренко. Хочу лише підкреслити: наступного року за цей метод нас не доведеться агітувати. При ньому, коли виходили з ладу комбайни чи машини, робочий ритм не порушувався. Тобто, і транспорт, і збиральна техніка використовувалися з повною віддачею. Цьому допомагало й те, що за збирання врожаю в однокільній мірі відповідали і комбайнери, і шофери, і трактористи. Жнива закінчили за десять робочих днів, отже і площі для посівів озимих культур підготували якісно і часно.

У бригаді навчилися вирощувати постійні високі врожаї зернових культур за будь-яких погодних умов. Хочу наголосити, що більшість механізаторів — комсомольці і молодь. Та не скажеш, що у них немає досвіду. Хліборобської майстерності вони навчилися у досвідчених механізаторів Вікто-

ра Крейтора, Анатолія Гарлеєвського, Михайла Русенка, Івана Тарасюка, Леоніда Комарова, Миколи Поліщука, Івана Середи, Василя Саганя. Саме досвід ветеранів допоміг юнакам ланки, яку очолює групокомсорт бригади Анатолій Жижченко, зібрати з кожного гектара по 87 центнерів зерна кукурудзи. Таких врожаїв качанистої ми ще не вирощували. Продавали державі цю культуру вже в рахунок наступної п'ятирічки, бо саме напередодні інших жнив рапортували про дострокове виконання п'ятирічного плану продажу державі зерна.

Допомагати нам і молодіжна газета. Із відкритим виступом ми звернулися до двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова. Відповідь отримали в гарячу пору — напередодні постійної третього, вирішального. Знатний механізатор побажав усім комсомольсько-молодіжним колективам Кіровоградщини щедрої ниви. А слова, піднесені безпосередньо до механізаторів нашої бригади, окрили хлопців,

націлили на виконання взятих зобов'язань. Ще з більшим зав'язанням трудилися вони і добилися доброго ужитку.

Це наш внесок в український мільярд пудів хліба. А в майбутньому така норма для нашої республіки має стати мінімальною. Вже зараз ми на кожних комсомольських бригадних зборах розглядаємо питання: «А що зроблено для українського мільярда 74-го?» Що ж. Наступного року ми зобов'язалися виростити ще вищі врожаї. Для цього озимі засіяли вчасно, швидко, якісно підготували ґрунт під посів ярих культур, вносячи в нього водночас добрива, поставили на лінійку готовності землеробну техніку.

Василь ЛУЗАНІВСЬКИЙ, бригадир комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу «Жовтень» Новомиргородського району.

ОРІЄНТИР ШТАБУ

ЯКШО ПОГЛЯНУТИ НА КАРТУ з ПОМІТКАМИ ГОЛОВНИХ УДАРНИХ БУДОВ КРАЇНИ НАВІТЬ ТІЛЬКИ ОСТАННЬОЇ П'ЯТИРІЧКИ — ПОСТАНЕ В УЯВІ ВРАЖАЮЧА КАРТИНА ГІГАНТСЬКИХ МАСШТАБІВ, ОТАК РОЗШИРИТИ РАМКИ НАСТІННОЇ КАРТИ, РОЗКІНУТИ ПОГЛЯДОМ — ПОВСЮДНО БУДУТЬ ЗУСТРІЧАТИСЬ МОЛОДІ ОБЛИЧЧЯ.

Одні з них на видноті, про інших відомо буває зовсім мало. Зате в спільності всі вершать будову нашої загальної справи.

Якщо здумав читач, що цією ознакою ми хочемо привернути увагу до укрупненого автотранспортного господарства об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія» — ми не будемо одилюватися й заперечувати. Бо чотириста автомашин нашого господарства, немов бджоли в медоносну пору, постійно зайняті на перевезеннях продукції головного заводу, заводу будівельних конструкцій, і ближній до нас Побузький нікелевий завод і Рязанська ГРЕС, і знаменитий вселенський КамАЗ — всі одержують продукцію підприємства об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія».

На підприємстві постійно діє «Комсомольський прожектор». Шестеро нас у штабі «КП». І хоч Володя Цимбаліст водить важкі автомобілі, він все ж встигає проводити організаційну частину роботи як начальник штабу. Збереглися аркуші випусків «Комсомольського прожектора», «блискавок» — різні за розміром, рівнем художнього оформлення. І в тематиці виступів повторень мало. Тільки одна риса притаманна всім без винятку номерам «КП» — гострота, дошкульність.

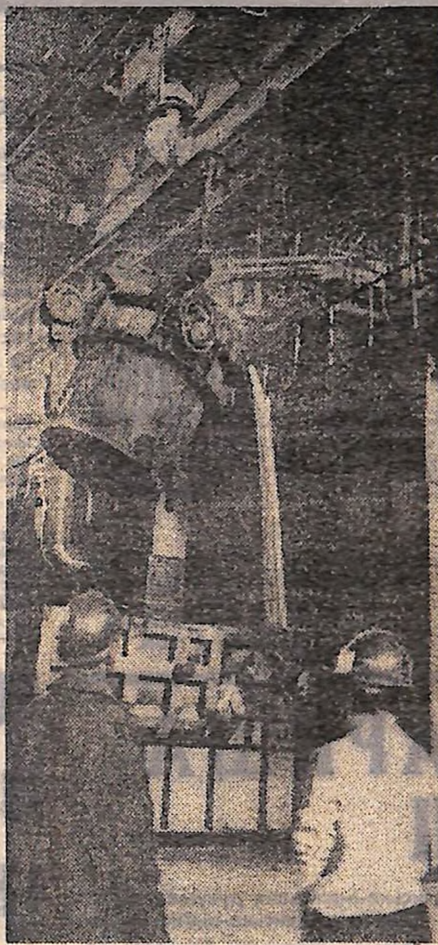
Треба обов'язково відзначити, що штаб діє спільно з активістами профспілки і, особливо значуща деталь, з місцевим. Олександра Домченко у нас голова місцевого і член штабу «Комсомольського прожектора». Подіюючи прогулянки чи виступи, які піддаються нещадній критиці в нашому «КП», слухають ще й на зацікавленості місцевому. Найбільш затрим оголошують догани, за порушення трудової дисципліни позбавляють премій.

Одним випуском ми поздоровили кращих комсомольців з нашими успіхами в підведенні підсумків плану перевезень вантажів. Велику допомогу надає нам Василь Кочетков, якого на звітно-виборчих комсомольських зборах підприємства обрали секретарем. Разом вирішили створити комсомольсько-молодіжні екіпажі важких машин — КРАЗів, БЕЛАЗів.

Всі робітники укрупненого автотранспортного господарства працюють нині в рахунок наступного року. І перехідний Червоний прапор об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія» знайшов у нас надійне місце.

От тепер і випливали на поверхню наші недоробки. Щоденні поточні справи не повинні затінити важливих питань. Тому ми й визначили орієнтири подальших дій «Комсомольського прожектора».

Штаб «КП» укрупненого автотранспортного господарства об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія» — колективний кореспондент «Молодого комуні».

Білим потоком летів в кіш феронікель. Він народжується в думках і трипогах, в трудовому неспокої і радощах сотень робітників та інженерів Побузького нікелевого. І коли цей скарб іде в тривалий шлях людської праці заповнює сльозами цех, серце кожного металурга повниться радістю: іде метал!

Фото Р. РУБІНА.

МИ не приховуємо задоволення і радісного настрою, показуючи гостям дітище будівельників і експлуатаційників — Побузький нікелевий. Бо для сотень трудівників його гарячі дні стали світлими днями долі, для них завод назавжди увійшов у життя. І ось будівництво другої черги наближається до кінця. З хвилюванням зустріли звістку про те, що рудотермічну піч № 2 по-

ставлено під розігрів. Це був складний процес. І плавильники та електрики провели його з честю.

На шпаківні сторони печі — групокомсорт зміни, передовий плавильник Володимир Шайда. Прийшов час випускати шлак. Володимир подає струмків кинуть до фурми. Мить — і фурма пропала. Розплавлена маса виливається у ковші шлакокозів.

Розігрів і плавки вели кілька колективів, серед яких один з кращих — комсомольсько-молодіжна зміна старшого майстра Валентина Медведєва. Крайній — без натяжкоки, в жовтні зміна пекла в соціалістич-

пич. В ній білим сльозом бурхав розплавлений метал.

На шпаківні сторони печі — групокомсорт зміни, передовий плавильник Володимир Шайда. Прийшов час випускати шлак. Володимир подає струмків кинуть до фурми. Мить — і фурма пропала. Розплавлена маса виливається у ковші шлакокозів.

НА металевому боці печі трудяться такі металурги, або ті, хто ними обов'язково стане. Ось феронікель тече жолобом в кіш.

переробці основних конверторних шлаків. Втілення її у виробництво дозволяє скоротити час плавки металу в конверторі і економити цінні продукти металургії. І таких прикладів творчої праці чимало.

МОГУТНІЙ сльозіскор, що до цього фонтанував з горловини конвертора, згас. Плавка закінчилась. Конвертор нахилився до ковша і туди тече жовто-біла річка чистого феронікеля. Звідси він потрапить на розливу ма-

ПОБУЖЖЯ ГАРЯЧЕ СЕРЦЕ

Десятки оперативних кореспонденцій одержувала редакція від В. Головача та В. Ковальчука перед пуском Побузького нікелевого. І зараз робітниче життя — тема їх виступів.

ноту змаганні серед комсомольсько-молодіжних колективів заводу. А, здається, ще недавно Валентин Медведєв очолював цю сформовану зміну, в яку більшість хлопців прийшли з навколишніх сіл. І про професію металурга знали хіба що з кінофільмів та книжок. Зараз вони самі навчаються молодих робітників, які будуть працювати на агрегатах другої черги.

Щоразу захоплюється, коли працює ця зміна. Дії кожного члена колективу — цитки і злагоджени. Ось вже руда, пройшовши довгий шлях від кар'єру до трубчастих печей, червоним огарком сиплеться в рудотермічну

печі. Цей жолоб — особливий. Його реконструював член зміни Олександр Саєнко. Завдяки Сашковій раціоналізації значно підвищилась стійкість жолобів, зріс їх строк служби, полегшилась праця плавильників.

Плавильник Микола Покрищенко витирає сльозини від гарячого дихання печі чолом, а могутній край підхоплює кіш з феронікелем і несе його до конвертора, де він пройде рафінування. Тут працюють Юрій Шаврін, Михайло Запорожєв та інші молоді конверторники. Хлопці не просто ударно трудяться. В зміні — це норма. Кожен ще й сам вносить немало цінних пропозицій по реконструкції вузлів та освоєнню нової технології.

Ось Юрій Шаврін подає раціоналізаторську пропозицію по

шину і недовзі сталеливарні заводи країни отримають чист, побузький, феронікель. Він піде для виготовлення найкращих марок легированої сталі, для океанських суден і для сегментів жаток комбайнів, для крил і для двигунів.

А після зміни хлопці разом крокують алеєю до селища. Вони стомлені і горді: ще одна плавка на їх рахунок.

В. ГОЛОВАЧ,

начальник відділення електричних та трубчастих печей, керівник кореспондентського пункту на Побузькому нікелевому заводі.

В. КОВАЛЬЧУК, секретар комітету комсомолу заводу.

Щодня надходить у продаж виробів, які виготовляють комсомолки в другій бригаді кондитерського цеху. Зараз колектив готує продукцію для виставки-продажу кондитерських виробів, яку проводить Олександрівський комбінат громадського харчування. За якість продукції та перевиконання плану друга бригада веде змагання з першою. Серед кращих працівників цеху — комсомолка Валентина ВРУБЛЕВСЬКА, яку ви бачите на знімку.

Фото М. ПЛІЧЕНКА.

Н. Добрін

ТАКОГО Я БАЧУ ХЛОПЧИНУ-СІЛЬКОРА...

Русавий хлопчина із поля вернувся і поту краплини витер з чола.

— Вечеряти буду пізніше, матусю. —

І, взявши блокнот, присів до стола. Задумою зморшки лягли між бровами. Минають хвилини.

І от з-під руки лягають ясними й простими словами На аркуші білим рівні рядки — Про те, як у полі

добро дозрівало, Як ходять в загінках нові кораблі, Як тихої днини пального не стало, І як бригадир загуляв у селі. А далі — про те, що потрібні безтарки, І буде зразковий порядок у нас... Допише хлопець.

Розстала. Задума, як хмарка,

— Ну, мамо, вечеряти час... Такого я бачу хлопчину-сількора, Іх зараз немало у кожнім селі...

Дивлюся і загадую

час той суворий, Коли із обрізів вночі куркулі Стріляли в сількорів —

газет активістів, Життя гартувало ще більше в борні. Зростали поети із них,

журналісти, І їм відкривалися далі ясні. Сількори!

Коли зловорожі навали

Вдерлись до мирних сонячних хат, Листівки в підпіллі вони випускали, І вірно служив їм в бою автомат. Тепер вони — теж на передньому краї, Де йде боротьба за достаток, за хліб. Зірким своїм оком вони оглядають Життя навкруги,

і ашир, і углиб. ...Задума у хлопця лягла між бровами. Хвилини минають.

І знов з-під руки лягають ясними, простими словами Сількорівські рівні, гарячі рядки.

Нещодавно заслужений самодіяльний ансамбль танцю УРСР «Ятрань» повернувся з Італії. Римляни говорять, що серед проведених товариством «Італія — Україна» заходів «Римські Дні Радянського Союзу» мали глибокий зміст і велику значимість.

Про поїздку до Італії розповідає учасниця ансамблю Наталя КОВАЛЕНКО.

БАРВИСТИЙ ВІНОК З УКРАЇНИ

МАРШРУТИ «Ятрані» пролягали до багатьох європейських країн і на Кубу. Збираючись у кожну нову подорож, ми завжди хвилювалися. Що переживали перед поїздкою в Італію, важко передати словами. Адже нам, як і колективу Великого театру Союзу РСР, артистам Ансамблю пісні і танцю Чорноморського флоту, відомим виконавцям Емілію Гітлісу і Ігорю Ойстраху — довірили там представляти радянське мистецтво.

Літак приземлився в Мілані. Великий букет червоних гвоздик від італійських комуністів, що зустрічали ансамбль в аеропорту, зробив перше враження тих незабутніх п'ятнадцяти днів, котрі ми провели в Італії.

Уявіть собі наш розпорядок дня. Хоча б по тому, що за два тижні відбулося чотирнадцять концертів. І всі — в різних містах. Щодня проїжджали сотні кілометрів. Траплялося так, що не лишилося часу для розмислування у готелі.

Варесе — перше місто, куди ми прибули. Органував зал на чотирьох тисяч місць. І, чесно кажучи, стало лячно. Стояли в дорозі, незвична обстановка. Але ж перший концерт — візитна картка. І ми без слів розуміли один одного: будь-що екзамей повинні витримати з честю. Один номер, другий... В залі оплески, вигук...

Успіх! Ми дуже раділи йому. Нас, у звичайному розумінні слова, закидали квітами.

У місті Удіне виступали також у спортивному залі. Нас вразила святкова обстановка, яку тут створили. Особливий успіх мали «Ятранські весняні ігри», «Гопаки» і «Жито».

У Флоренції є стародавній палац, у ньому раніше виконувалися твори для органа, грали симфонічні оркестри. І першими танцюристами, яким впадала честь виступати в залі цього палацу, були кировоградські аматори.

Настав час, коли ми приїхали в далеке місто Фермо, що на березі Адріатичного моря, нас зустрічали як довгожданих гостей. Тут доклали рук і журналісти. Вечері — концерт, а раніш в газетах уже рецензії на наші виступи.

Тепле ставлення до нас, представників Радянської країни, ми відчували всюди. Якщо нам вдавалося викроїти хоч трохи вільного часу, італійці прагнули ознайомити нас і з видатними зразками культури, мистецтва.

Безумовно, що в цьому відбився великий вплив Радянського Союзу на хід світового розвитку, поворот від «холодної війни» до розрядки міжнародної напруженості, сподівання широким мас, що і завтрашній день буде днем миру.

Тема Радянського Союзу в ці дні була найважливішою в італійській пресі. Газети всіх політичних напрямків широко висвітлювали питання зовнішньої і внутрішньої політики КПРС, надаючи виняткової уваги виступу Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва на Всесвітньому конгресі миролюбних сил у Москві і урочистому святкуванню в СРСР 56-ї річниці Великого Жовтня, яке, до речі, широко відзначалось у ці дні і в самій Італії.

Перед початком концерту в Римі посол СРСР в Італії М. С. Рижов сказав нам, що в радянське посольство надходять відгуки, в яких італійці висловлюють своє захоплення мистецтвом українських самодіяльних артистів.

Як оцінено наші виступи в Італії, свідчить висока нагорода — ювілейна золота медаль Товариства «Італія — СРСР» і запрошення знову приїхати, щоб ще більше людей познайомилося з радянськими самодіяльними артистами.

Нас запитують: яке враження від країни? Відповісти на це важко, адже ми бачили її в основному з вікон автобуса. Але, значайно, не могли не помітити різкого контрасту між розкішним кварталом, де живуть багаті люди, та бідністю робітничих передмість. На власному досвіді, наприклад, переконалися, як дорого коштує лікування.

Радше те, що всюди живе багато людей доброї волі, які прагнуть до взаєморозуміння і хочуть миру на землі. Перед концертом у місті Варесе ми були свідками великого мітингу солідарності з чилійським народом. До нас часто зверталися зі словом «товариш». Цього не можна забути.

Н. КОВАЛЕНКО,
учасниця заслуженого самодіяльного ансамблю танцю УРСР «Ятрань».

Людей різних професій об'єднує заслужений самодіяльний ансамбль танцю УРСР «Ятрань». Будинку культури імені М. І. Кадішова Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів. Керує ним народний артист УРСР А. М. Кривоножко. Своєю мистецтвом ансамбль здобув собі популярність як у наших країнах, так і за рубежом.

На фото: заслужений працівник культури УРСР керівник вокальної групи ансамблю Антоніна ЧЕРВІНСКА.

Фото Р. СПЕЯКІНА

НА ЧЕСТЬ ПОЛКОВОДЦЯ

Нещодавно відзначалось 75-річчя з дня народження видатного радянського полководця Р. Я. Малиновського. Міністерство зв'язку СРСР випустило до цього дня марку.

Син українського народу, пройшовши шлях від червоноармійця громадянської війни до Маршала Радянського Союзу, Родіон Якович прославив своє ім'я в боях під Сталінградом, при звільненні України.

Кіровоградцям цікаво знати, що свою військову службу Р. Я. Малиновський розпочав шістнадцятирічним юнаком як кулеметник в Єлисаветградському полку 64-ї дивізії ще в період першої світової війни. А у Велику Вітчизняну війську, якими він командував, брали участь у звільненні Харкова, Донбаса, Кіровограда і батьківщини Маршала — міста Одеси.

Марка з портретом воєначальника (автор — художник В. Піменов) відкриває серію поштових мініатюр, які Міністерство зв'язку СРСР готує на честь радянських полководців.

Вийшов і конверт із зображенням пам'ятника Р. Я. Малиновському в Одесі (скульптор — Є. Вучетич).

І. ВАКС,
читач.

ПРОБА ПЕРА

Про любов до рідного краю, про багатий світ дитячих уявлень дізнаємось з кореспонденції члена гуртка «Юнкор», що ось уже кілька років успішно діє при Олександрійському палаці піонерів. Члени гуртка — редактори, юні кореспонденти класних та шкільних стінчиків і радіолазет. Зап'яття в гуртку розширюють коло знань юнкорів, вчать вибирати з різноманітних фактів головне, те, що цікавить ровесників.

Люба Гуторова, член гуртка «Юнкор», любить спостерігати життя тварин. Пропонуємо поговорити. Люди, її проба пера.

ДРУЖНА СІМЕЙКА

Багато хлопчиків і дівчаток не вірять, що кішки й собаки можуть жити мирно і навіть дружити. Влітку, відпочиваючи в піонерському таборі «Дальній», я була свідком такої неймовірної історії. У собаки Жульки народилося шестеро цуценят. Жулька — дуже дбайлива мати. Вона пильно охороняла своїх дитяток, навіть мух відганяла від них. Одного разу, підійшовши до Жульчиної будки, я страшенно здивувалась: епереміж з цуценятами безтурботно дрімало п'ятеро кошенят. Виявляється, кішка зовсім не турбувалася про своє потомство, залишивши його напризволяще. Ті дуже зголодніли і розлизалися на все подвір'я. Мурки не було цілий день і собака пожаліла голодних кошенят, перенесла їх у свою будку, нагодувала. Але це ще не все. Знайшли Мурку аж на третій день. Ми не знали, що робити. І все ж вирішили познайомити її з Жулькою. Нам не врилось, що та спокійно прийме кішку. Однак сталося саме так.

Ми дуже потоваришували з цими тваринками, тому розлучилися з сумом. На згадку всі разом сфотографувалися: незвичайне дружнє сімейство і вся наша піонерська група. Смішне вийшло фото.

Людімила ГУТОРОВА,
юнкор, учениця.
М. Олександрія.

ВНІЧ на 28 жовтня 1943 року батарея 45-міліметрових гармат під командуванням старшого лейтенанта Федоріна разом із стрілецьким батальйоном капітана Гоголю переправилась через Дніпро і захопила невеликий плацдарм. Не встигли сміливіцї окопастися, як на них кинулися фашисти. Одну за одною відбивали гвардійці запеклі атаки гітлерівців.

На третій день гітлерівське командування кинуло проти радянських воїнів 27 танків у супроводі великого підрозділу автоматників. Швидко скорочувалась відстань між радянськими потворами і радянськими захисниками, які замаскувалися в окопах і в вербовах. Кожна гармата вибрала собі ціль. Танки йшли близько. І в цей же час пролунав команд старшого лейтенанта:

БАТАРЕЯ ВІДВАЖНИХ

3 грудня 1943 року радянськими військами визволено м. Новогеоргіївськ (м. Світловодськ)

Ось задимів і спалахнув один ворожий танк, другий, третій. А решта повернули назад, залишивши на полі бою палаючі машини і десятки автоматників. Наші білці зібрали залишену зброю і боєприпаси. Згодом старшина І. Рудчин з трофейного кулемета знищив майже сотню фашистів.

Гітлерівці перегрупували свої сили і знову пішли в атаку. Та не могли вибити наших воїнів із плацдарму. І хоч один за одним падали артилеристи,

батарея не замовкала. Ось і одна із гармат залишилась без обслуги. Обов'язки заряджачого і павідника взяв на себе сам командир батареї. Він підпалив чотири ворожі машини. Всього в цьому запеклому бою батарея гвардії старшого лейтенанта Федоріна підбила 12 танків і знищила майже 200 гітлерівців. Воїни утримували позиції аж до підходу свіжих сил.

Дружно і злагоджено діяла обслуга гармати гвардії сержан-

та Асламазашвілі, яка знищила 6 танків ворога. Навідник Кльовин підпалив дві ворожі машини.

За подвиг на Дніпрі Указом Президії Верховної Ради СРСР від 22 лютого 1944 року командир батареї гвардії старшому лейтенанту І. І. Федоріну, старшині І. Рудчині і гвардії сержанту С. Асламазашвілі було присвоєно високе звання Героїв Радянського Союзу. Решту воїнів нагороджено бойовими орденами.

МІСТ ЧЕРЕЗ ДНІПР.

Фото М. ЛІТВИНОВА.

Делегация молоді— в Долинському районі

Група молоді з Франції, Кіпру і Італії — слухачі Вищої комсомольської школи при ЦК ВЛКСМ побували в колгоспі імені Леніна Долинського району. Їх тепло вітали колгоспники та школярі.

Батько колгоспу М. В. Меркаленко розповів гостям про успіхи колгоспу, про його сьогодення та майбутнє, про працю колгоспників у мирному, вільному. А Даша Літвиненко, секретар комсомольської організації та комсомольці познайомили їх з життям молоді колгоспу, показали гваринницьке господарство. На прощання піонери місцевої організації вручили гостям сувеніри.

В. ІВАНЧЕНКО,
Директор Долинського РК
ЛКСМУ.

Знайомство із Стані-
славом Фененком —
спусарем Братолубів-
ського відділення «Сіль-
госптехніка» почалося з
листування. Потім — за-
пропонував свої знімки.
Брав участь у фотокон-
курсі «Колос-73».
НА ФОТО: СУМЛІННІ
БАТЬКІ, ІНТИМНА РОЗ-
МОВА.

ЯТРАНЬ-КРАСУНЕ

Музика О. Іванова Слова М. Солодченка
Де б не був я на дальніх вітрах,
Скільки б не чулась незнана говірка, —
Бачу, як рівно пульсує в степах
Рідної річки тонесенька жилка.

Приспів:

Ятрань-красуне,
Я торкну ніжні струни,
Наче життя голуба течія,
Доле моя.

Вибіжать в берег хлоп'ята малі,
Стежку зав'юють зарослим садом,

І в паперові легкі кораблі
Мрію свою океанську посадять.

Приспів:

Тут наша доля сія, моя зоря,
Квітне кохання, як диво-калина.
Ятрані води п'ють сині моря,
Я ж до вас, рідних, лебідкою лину.

Приспів:

Ятрань-красуне,
Я торкну ніжні струни,
Наче життя голуба течія,
Доле моя.

Всім, хто хоче стати комсомольським кореспондентом

Дорогі друзі!
Редакція газети «Молодий комунар» і обласне відділення Спілки журналістів УРСР оголошують прийом на однорічний факультет комсомольських кореспондентів Кіровоградського міського університету робітників і юнкорів. Заняття на факультеті почнуться з 1 січня 1974 року. Вони проводитимуться двічі на місяць у вечірній час. Перед слухачами з лекціями про газетні жанри, журналістську майстерність, з доповідями на загальнополітичні теми виступатимуть журналісти Кіровограда і Києва, партійні і комсомольські працівники, спеціалісти різних галузей знань. Майбутні комскери проходять практику у відділах редакції газети «Молодий комунар».

Навчання на факультеті прирівнюється до занять у системі комсомольської політичної освіти. Після закінчення випускники факультету отримають свідоцтва.

На факультет комсомольських кореспондентів приймаються юнаки і дівчата у віці від 16 до 28 років, рекомендовані комітетами ЛКСМУ підприємств, установ, навчальних закладів або багатотиражними, районними газетами.

Заяву про прийом і рекомендацію надсилати на адресу: м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36, редакція газети «Молодий комунар», з позначкою на конверті: «До приймальної комісії».

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

З'ясувати: Кіровоград-50, вул. Луначарського, 50.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патриотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газети виходять
у вівторок, четвер,
суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» —
орган Кіровоградського обкому
ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова
обласного управління у справах видавництва,
поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Глібки, 2.

КЛАСИЧНА БОРТЬБА

ВПЕРШЕ — ТРЕТІ

Одиннадцять команд брали участь в особисто-командній першості республіканської ради ДСТ «Авангард» з класичної боротьби, яка проходила в Києві. На борцівському килимі майже сто спортсменів три дні демонстрували свою майстерність. Майстер спорту СРСР робітник заводу «Червона зірка» Вячеслав Редозубов цього разу не мав собі рівних серед борців найлегшої вагової категорії і завоював звання чемпіона ДСТ 1973 року. Його товариш по команді кандидат у майстри спорту Олександр Денисенко був другим у цій же вазі. Слід відзначити, що Денисенко третій раз займає другі місця на республіканських змаганнях.

У командному заліку кіровоградці вперше за всі роки у таких підпорядкованих поєдинках зайняли третє призове місце.

В успіху наших земляків безумовна заслуга їх наставника заслуженого тренера України Миколи Івановича Романенка.

В. ТВЕРДОСТУП.

К ОЛІ Б я не проходив тут — завжди зачудовувався їх красою. І влітку, коли вони кидали густу тінь і повідали приємною прохолодою, і взимку, коли хоч і оголені, створювали засніжені снігобілля.

Цього разу теж, йдучи повз парк Лепіна, задивився на їх величчю і горду красу. А повертаючись назад — очам своїм не повірив. Тополі лежали на асфальті, мертво розпластали свої віги. Із вивернутої купи землі біліло їх коріння. А екскаватор неквапно зарівнював ними. Дуже хлопці вправно орудували плаками і сокирами. Біля них зібралися гурт хлопчиків, що поверталися зі школи.

Один з них, витовхнувши під бока товариша, мовив, змовиницьки:

— От здорово! Скажи? Побачити б тільки, як вони їх вивертали із землі.

Але підтримки товариша не одержав. Хлопчик стояв, шибі вкочаний, сумно дивився на цю невеселу картину.

— А тополям, мабуть, боляче. Вони ж живі!

І я зрозумів цього школяра. Адже в школі його вчили оберігати природу. Не кривдили пташок, звірів, не ламали дерев. А тут — на тобі...

Пригадався мені випадок із дитинства. Гуляючи якось з ним у лісі, ми натрапили на гіздро. Там безпомічно пищали жовтороті пташенята.

— Дядю, — смикнув мене хлопчик, — давай подивимось, як у них серце б'ється. Я й не збагнув одразу.

«НЕ ЛАМАЙ КАЛИНУ...»

Микола Литвинов — робітник за професією, природолюб. Зберігання природи, примноження її багатств — тема його постійних виступів.

— Яке серце ти маєш на увазі? — неспитую.

— Ну, звичайне. Он Колька мені казав, що вони на уроці розтинали жабку і бачили, як у неї серце б'ється. Цікаво так було...

Мене охопило почуття безвихідності. Звідки стільки жорстокості? Але трохи зібравшись з думками, зрозумів: все вірно. Бо як ще часто у нас слово розходить з ділом, як виникають протиріччя у вихованні дітей.

Хіба секрет, що деякі батьки, «оберегаючи» своїх нащадків, застерігають: Не чекай собаку: вкусь!», «Не жми цю брудку кішку», «Фу! Жабка! Це ж така погань». І при цьому забувається проста істина: подібна фраза може вивести ставлення дитини до всього живого.

Викликає неузгодження і таке. У школі цілий рік вчать дітей оберігати природу, а на літо дають завдання збирати гербарії. Причому, хто збере більший — тому краща оцінка. А діти, стараючись одержати п'ятірку, інколи просто нівечать рослини.

Словом, треба вчити дітей оберігати, примножувати багатства природи.

М. ЛИТВИНОВ,
громадський інспектор охорони
природи.

м. Кіровоград.

І ХУРТОВИНИ, І ДОЩІ...

ПОГОДА В ГРУДНІ

За даними Гідрометцентру СРСР, середньомісячна температура повітря нинішнього грудня очікується 0—3 градуси морозу, в південних областях 1 градус морозу — 5 градусів тепла, тобто на 1—3 градуси вище за норму.

В першій декаді на більшій частині території республіки вночі буде від 10—15 до 0—5 градусів морозу, вдень — від мінус 2—7 до плюс 5 градусів.

У другій десятиденці вночі слід чекати 5—10 градусів морозу, вдень — від 2 градусів морозу до 3 — тепла. Наприкінці місяця дещо потепліє. У передноворічні дні температура знизиться.

З. СКОТАРЕНКО,
начальник Українсько-
го бюро погоди.

3 ГОНЕДІЛОК

ПЕРША ПРОГРАМА. 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Краткий рапорт у Латвійській РСР. (М). 19.00 — Кольорове телебачення. Концерт-вальс. (М). 19.30 — Прем'єра телевізійного документального фільму «Здрастуй, старий, добрий друг». (М). 19.50 — «17 моментів весни». Телевізійний багатосерійний художній фільм. 3 серія. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Третій, вирішальний». (Львів). 21.45 — Художній фільм «Король Лір». 1 серія. (К). 22.55 — «За мільярда 1971 року». (К). 23.10 — Вечірні новини. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 18.00 — Республіканська фізико-математична школа. (К). 18.30 — Фільм-концерт. (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — «Закон і ми». (Харків). 20.15 — Музичний фільм «Пісні над Львовом». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!» (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Сторінки творчості письменника Б. Полізового. (М). 22.15 — Кольорове телебачення. Л. Бетховен. Соната № 21. (М). 22.35 — Кольорове телебачення. Спортивний щоденник. (М). 23.05 — Новини. (М).

4 ВІВТОРОК

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — «17 моментів весни». Телевізійний багатосерійний художній фільм. 1 і 2 серії. (М). 12.05 — Кольорове телебачення. «Візерунки». (М). 12.35 — «Ваш сад». (М). 13.30 — «Паука — сьогодні». (М). 16.00 — Кольорове телебачення. Концерт. (М). 18.30 — Сторінки рослин.

ської поезії. (М). 17.30 — Для дітей. «Дітям про звірят». (Львівград). 18.00 — «Хроніка тижня». (Кіровоград). 18.10 — Прем'єра телевізійного документального фільму «Парус над морем». (М). 18.20 — «Людина і закон». (М). 19.00 — Кольорове телебачення. «Вечір романсу». (М). 19.30 — «Завтра — День Конституції СРСР». (М). 19.40 — «17 моментів весни». Телевізійний багатосерійний художній фільм. 4 серія. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Теленавіс «Запах хлібу». (К). 22.00 — Художній фільм «Король Лір». 2 серія. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.00 — Телевісті. (К). 11.15 — Телефільм. (К). 11.35 — «Шкільний скран». (К). 18.00 — За накресленими ХХІV з'їзду КПРС. «Сільські обрії». (Харків). 18.30 — Реклама, оголошення. (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — «В ім'я миру». (Запоріжжя). 19.50 — Концерт. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!» (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Концерт майстрів мистецтва. (М). 23.00 — Новини. (М).